

De llavors ençà han passat més de 300 anys i no han pogut, els catalans, lliurar-se de la feixuga càrrega que els va ser imposada. Fins ara s'han vist obligats a abaixar el cap i a mantenir a moltes de les gents, ciutats i pobles d'Espanya, amb els impostos i deures que han anat legislant de Madrid, sempre, amb diners a favor seu i en contra dels nostres costums, lleis, i per damunt de tot, de la nostre llengua.

* * *

Però seguim amb el conte. Sembla que, per fi, i després d'haver-ho intentat algunes vegades, amb la República Espanyola i la proclamació de la República Catalana era possible desempallegar-nos de la càrrega. Però tot se'n va anar en orris, doncs a Madrid tenien, com sempre, tota la força, l'exèrcit, la Guardia Civil... En fi tots els poders, i quan semblava que hi podria haver alguna llumeta al final del túnel, va sorgir el malaguanyat carallot, malvat i pervers, General Franco, el dictador per excel·lència, que es va aixecar, insurreccionar en contra del Govern legítimament establert i, després d'una cruel i llarga guerra civil, encara ens va subjugar amb més força, comentant crims de tota mena, prohibint de nou tot el que fos català i ens va dur a una foscor extrema. Aquesta foscor pel nostre petit país va semblar eterna. Van ser 40 anys de dolor, d'angúnia, de pèrdua de les llibertats individuals i col·lectives, de crims d'estat, de judicis sense cap possibilitat de defensa; va assassinar el nostre President Companys, increïble.

Per fi, aquesta persona que mereixia els malnoms més execrables, va morir i es va restablir la democràcia en el País Gran. Malgrat això, vàrem seguir més o menys subjugats, encara que es va aconseguir restablir part de les nostres Institucions: la Generalitat, el Parlament, els Mossos d'Esquadra, l'Institut d'Estudis Catalans, el poder parlar i escriure en la nostra estimada llengua i alguna cosa més, malgrat que amb el tema de la llengua segueixen tirant canonades a base recursos als tribunals.

Però ara hem arribat a un moment de la nostra història que podria donar esperança, la fruita sembla que està més o menys madura i, amb alguna sacsejada, tal vegada podria caure.

Tenim un President que tan si com no vol plantejar una consulta referida al "dret a decidir", que és un eufemisme del dret a la independència. Com a soci, més o menys lleial, té un partit republicà, que diu que si es va pel camí d'aquesta consulta al poble seguirà donant suport al Govern.

El cert és que en el País Gran donen símptomes d'una certa por i estan incrementant tant com poden, les moltes i moltes repressions disfressades de recursos als tribunals, d'intentar tombar las lleis proclamades en el nostre Parlament, etc. Però jo crec que ells mateixos s'estan ficant en un atzucac del que difícilment en podran sortir i, per tant, podem seguir mantenint la confiança que en un temps més o menys proper, o llunyà, aconseguirem, per fi, ésser independents.

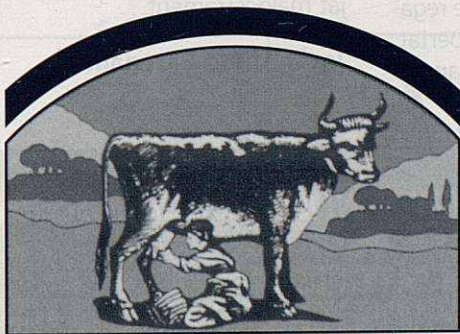
El conde de España.

En passar a ser un nou estat d'Europa, amb tot el que això significa tant de bo com de dolent (al començament hi hauran més dificultats), al manco podrem manar i distribuir la nostre feina.

Els nostres esforços, la nostre capacitat d'organització... que els nostres diners, els nostres impostos serveixin pel nostre poble i que per fi puguem dir SOM CATALANS LLIURES!

I com que tot el que he dit podria ser que tan sols fos un conte, l'acabaré com els contes: Vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest compte s'ha acabat.

Andreu Alpiste i Pérez

Can Corder
PERE BASSA ROCA

IOGURTS, MATÓ I FORMATGES
FRESC I MADURAT

CODONYAT - OLIVES - MELMELADES

CTRA. DE LA SAGRERA, S/N
STA. EULÀLIA DE RONÇANA
Tel 93 844 66 30 - Fax 93 844 66 38